

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po letnih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Tako ne pridemo naprej!

V celi deželi, posebno pa v slovenskem delu je uravnava rek in hudournikov najnujnejša potreba. Koliko se je uže pisalo o tem vprašanju! Koliko resolucij, predlogov, nasvetov, prošenj se je uže stavilo na to stran! — vse zastonj.

Uravnava Soče in Vipave in njenih pritokov je tako silno potrebna in nujna, da bi se ne smelo dalje z njo odlašati. Glede uravnave Soče se je pač nekaj storilo v farlanski nižini, ker pretijo povodnji učičiti cele vasi in posestva; a kdor bi mislil, da napreduje tam delo, kakor bi moralo in kakor ljudstvo želi, bi se motil.

Pri nas pa, na slovenski strani, se ni v tem oziru storilo še ničesar realnega. Splošni načrti za regulacijo gorenjega dela Soče in uravnava Vipave in nekaterih hudournikov, to je vse, kar se je pri nas doseglo in še to le po velikem naporu deželnega odbora, deželnih in državnih poslancev. Do prave realne porave ne pridemo, pa ne pridemo.

Sveveda je semtertje tudi omejeno obzorje prizadetih činiteljev krivo, da se ne pride do dela; a potprek je burokratizem in uradna šablona kriva teh neuspehov.

Da je to res, dokazuje sledeča dva slučaja.

V naših gorah sta dva hudournika, kojih uravnava je silno potrebna, to sta Šijak in Draganjšček. Posebno uravnava Šijaka je uže iz prometnih in higijeničnih ozirov zelo potrebna. Ljudstvo tudi iskreno želi take uravnave; obrnilo se je na poslance, na dež. zbor, na vlado, a vse zastonj, — uravnava spi. In temu je pač kriv burokratizem, kakor je razvidno iz sledečih podatkov:

Uže l. 1902., ko je dovolil dež. zbor gorški 1850 K za izčiščenje idr. jee, ki se je napolnila kamenja, katero je Šijak v njo navlil, so se vršila pogaja-

nja s cesarsko vlado glede uravnave in odvajanja Šijaka;

a šele l. 1904. je naročilo c. kr. poljedelsko ministerstvo tehnični eksperimenti v Beljaku, naj izdela podroben načrt za odvajanje tega hudournika.

Po teh načrtih bi bili znašali troški 40.000 K, in zopet je bilo potrebno dolgih pogajanj v svrhu pokritja stroškov. A še le l. 1906. meseca novembra je naznanilo notranje ministerstvo poljedelskemu, da je pripravljeno prispevati v pokritje tozadevnih stroškov 20%, t. j. 8000 K. Tudi poljedelsko ministerstvo je tedaj naznanilo deželnemu odboru, da prevzame 50%, to je 20.000 K na se, toda s pogojem, da prispeva dež. odbor z 20%, torej da ča v ta namen 8000 K. S tem je bilo pokritih pa šele 36.000 K vseh stroškov; skrbeti je bilo pa še za pokritje 4000 K, katere bi morali plačati interesente.

Občina kobariška se je zavezala, da plača 1500 K, ostane torej nepokritih 2500 K, kar bi lahko oviralo izvršitev vsega podjetja. Vendar pa se nadejamo, da bodo Kobaričani skrbeti tudi za pokritje tega primanjkljaja.

Toda s tem ni še zadeva tako dozorela, da bi se z delom pričelo. Treba jo je še predložiti dež. zboru, da dovoli deželni prispevek 8000 K, ter da se ustanovi zadruga zasebnih interesentov in napravi zakonski načrt o ureditvi Šijaka.

To dolgo, trnjevo pot je treba prehoditi, da se začne s prepotrebnim delom, ki bo stalo borskih 40.000 K.

Nekaj sličnega tiči v pogajanjih za uravnava Draganjščeka.

Tudi ta zadeva se je obravnavala uže l. 1902 v dež. zboru. Po načrtu, ki ga je predložilo županstvo na Idriškem, so bili proračunjeni stroški za uravnava tega hudournika na 58.000 K; a obhodna komisija, ki se je vršila l. 1903., ni priznala tega načrta za pod ago ureditve hudournika Draganjščeka, marveč zahtevala je, da se mora radikalno preustrojevati. Po dolgotrajnem prizadevanju deželnega odbora je poslalo c. kr. namestni-

štvo dež. odbora meseca aprila 1907. nov načrt, ki ga je izdelal gozdno-tehnični urad v Beljaku, po katerem bi stalo delo 36.000 K.

Namestništvo je zahtevalo od dež. odbora, naj se izrazi, koliko bi dežela prispevala k tej uravnavi, na kar je odgovoril dež. odbor, da hoče priporočati deželnemu zboru 20% vseh stroškov, t. j. 7200. Ob enem je naprosil namestništvo, naj se zavzame pri vladi za čim večjo podporo z ozirom na dejstvo, da bode imela s to uravnavo tudi cestna uprava znatne koristi tam, kjer prekorači hudournik državno cesto. A do danes ni dobil deželni odbor še odgovora na svoj tozadevni dopis.

Iz tega je pač jasno razvidno, kako se zavlačuje izvršitev potrebnih del uravnave vsled okostenelega burokratizma. Za vsako malenkostno spremembo v načrtih, za komisijonelni obhod, za financiranje itd. prehoditi se mora dolga pot iz Gorice v Trst, iz Trsta na Dunaj in nazaj. Potreba vsake spremembe se proučuje potem v različnih oddelkih in ministerstvih mesece in mesece, — in delo čaka. Tako ne more naprej! Če se bo tako postopalo z uravnavo Soče, Vipave in njenih pritokov, ne doživi še tretji rod za nsmi te uravnave. Ljudstvo mora do tekle davke hitro plačati, ima torej tudi pravico zahtevati, da uradniki, ki so s temi davki plačani, hitrejšje delajo. Saj vendar ni ljudstvo zaradi uradnikov na svetu, marveč uradniki so tu zaradi ljudstva!

Dopisi.

Iz komenskega okraja. — (Lov na patentarje.) V komenskem okraju so začeli orožniki na ukaz okraj. glavarstva sežanskega zasledovati one rokodelce, ki niso plačali patenta. Nekaterim je bilo celo orodje zaplenjeno. Globo 10 ali pa 20 K smo plačali malone vsi rokodelci - obrtniki.

tukaj, da ukrenemo vse potrebno za blagor, rešitev in povzdigo našega trpina — kmeta. (Zaupniki odidejo.)

2. dejanje.

1. prizor.

Mozes, Izak, Aron, natak ar.

Mozes: (Obesi kmečko kučmo na klin ter pozvoni, Natak ar prihiti in se globoko poklanja.) Spravite te kmečke pomije nemudoma proč in prinesite nam — šampanjca! — Kmete smo odrahtali z vodo, nam, rešiteljem kmečkega stanu se pa spodobi kaj boljšega.

Aron: Precej kalinov smo nalovili!

Izak: Dobro smo jih potegnili!

Mozes: (Aronu.) Ampak to je imponiralo, ko so na vaš poziv odšli nekateri liberalci.

Aron: Da le ne bi zaupniki izvedeli, da je bilo to dogovorjena komedija, nalašč za kuke z dežele prirejena.

Mozes: A, kaj še! — Kako naj pride temu na sled nerazsodna masa?! Saj ste tudi vi na enem shodu povdarjali, da sta „Soča“ in „Primorje“ pohujšala in podivjala našo

Ker se splošno govori, da so poslali ovadbo okr. glavarstvu naši zasluzni župani, prašamo g. glavarja, kdaj bode ukazal žandarjem, naj zasledujejo tiste znane župane in prekupčevalce z državnimi trtami v komenski okolici? — G. glavar! tudi ti možaki niso še plačali patenta, da smejo kupčevati z državnimi trtami z zlorabo naših imen in priimkov. Nas, ki si ne zaslužimo z iglo, šilom, obličem in enakim orodjem niti za patent se kaznuje; župane in prekupčevalce z državnimi trtami se pa pusti, da kupčujejo — brez patenta — že 5 let z državnim blagom; pusti se jih, da bogatijo — brez patenta — na račun nas revežev. G. glavar, mar nismo vsi v sežanskem bečirku?

Eden v imenu prizadetih.

Ajševec. — Težak porod se je dovršil te dni na Ajševici. Stalo je veliko truda in napora, predno je zagledal dopis iz Ajševice v „Soči“ dne 11. t. m. lne sveta. Celih sedem tednov so se shajali „učenjaki“, stikali glave skupaj in kovali dolg dopis, s katerim so hoteli mahitati po nekaterih njim neljubih osebah. Povod k temu je dal baje zadnji dopis iz Ajševice v „Gorici“. V „Soči“ z dne 12. decembra preteklega leta se je namreč zaletaval nek dopisnik v vikarja kronberškega č. g. Vodopivca in nadučitelja g. Likarja. Očital jima je, da sta rovala proti „Narodnemu izobraževalnemu društvu na Ajševici“ ter preslepila nekaj mladeničev, da so izstopili iz društva.

Na te neresnične trditve je dobil „Sočin“ dopisnik v „Gorici“ dne 22. decembra l. l. tak odgovor, da se ni upal več oglasiti, dasiravno se ga je k temu pozvalo.

S svojim molkom je tedaj dokazal, da je govorila „Gorica“ golo resnico. — Pribito stoji namreč, da bi ne bil molčal „Sočin“ dopisnik, ako bi bila stala v „Gorici“ le ena neresnica.

Isto velja za druge člane „Narodnega izobraževalnega društva na Ajševici“. Tudi ti bi ne dovolili, da se spravi-

kraja, da se izobrazijo. — Ali je kdo opazil to vaše slepljenje in to premišljeno nedoslednost? — Nikdo ne! Dragi moj! — Našemu kmetu se lepo zdi, ako ga kdo za nos vodi, zato vlečimo ga!

Izak: Tako je! — Vlečimo ga...

Natak ar: (Prinese šampanjca.)

Mozes: (Začne odpirati steklenice in nalivati.) Ha, kako imenitno pokajo! To so veseli strelci k zmsgi agrarcev!

Aron: In pobratimov-liberalcev!

Mozes: (Se plašne ozne okrog.) Govorite previdno!

Izak: Ha... ha... ha... dajmo ga za kmeta!

Vsi: (Dvignejo penceše se čaše intrdijo.) Živela stranka prava! (Izpraznijo čaše do dna.)

Izak: Zapojmno eno!

Aron: Katero?

Mozes: Dvignite torej „naš glaž“ in zapojmo v čast „kmečkemu glažu“!

Mozes, Izak, Aron: (Napolnijo si čaše, stopijo skupaj in zapojno):

Mi agrarci vinca ne prodamo,

ker ga sami dobro vleči znamo!

Vince pijemo,

v pest se smeimo.

(Zvessa pade.)

LISTEK.

Agrarci.

Komedijska v enem dejanju in 1/2.

(Konec).

Vsi: Se odgovemo!

Aron: Ali se odpoveste „Soči“?

Vsi: Se odgovemo!

Aron: Ali se odpoveste „Primorcu“?

Vsi: Se odgovemo!

Aron: Ali se odpoveste vsem gospodskim strankam sploh?

Vsi: Se odgovemo — sploh!

Aron: V potrdilo te slovesne izjave pridite vsi drug za drugim semkaj in poljubite žulje moje desne roke!

Vsi: (Vsi po vrsti prihajajo in poljubljajo Aronu žulje na dlani.)

Aron: (Mozesu.) Blagorodni g. nadkmet, jaz sem izvršil svoje delo!

Mozes: (Nastopi.) Kmet Izak, prosim vas, preštejte vse navzoče zaupnike!

Izak: (Gre od zaupnika do zaupnika in šteje potihoma.)

Mozes: (Izaku, kadar neha šteti.) Ali ste prešteli?

Izak: Da, blagorodni gospod nadkmet!

Mozes: Sedaj na nalitost...

Ija v javnost razne izmišljotine o njih društvu. Že v naslednji številki „Soče“ bi bili udarili z velikim kolom po dopisniku v „Gorici“ in lažnikov, obrekovalcev ter enakih naslovov bi bilo nanj kar deževalo.

Toda noben se ni ganil do 11. febr. meseca.

Čemu pa so gospodje tako dolgo molčali? Ali ni to čin dobropremišljene zvižaje?

Gospodje so računali na pozabljivost čitateljev. Mislili so si, da boše izginil stvarni odgovor v „Gorici“ v morju pozabljivosti in jim bo potem zopet možno sperirati s sumničanjem in podtikanjem.

Toda víteli so se. Prijeti so bili s trdimi kleščami in ne izmuznejo se tako lahko.

Stvarne polemike se ti ljudje bojijo, zato se spuščajo na nizkotno stališče osebnega napadanja.

Srce jim je napolnjeno s srdom, videč kako jih neizprosno zbada resnica v oči. Hoteli bi društvo rešiti razsramotilni oder, na katerega je bilo postavljeno vsled jezikavosti „Sočinega“ dopisnika. Svoj namen skušajo doseči z vsemi mogočimi sredstvi, naj stane to že kar hoče.

Toda slabo so jo pogodili. Bodi jim povedano, da bo postavljeno njih društvo tim bolj v slabo luč, čim več bodo izživali in napadali.

Ker so gospodje v „Soči“ mnogo kričali, a se pri tem konsekvencno ogibali stvarnosti so pokazali, da si ne upajo ugovarjati tem le trditvam: 1. Da so izstopili mladeniči iz društva popolnoma iz lastnega nagiba, ker je vladal v društvu grozen nered.

2. Da ni zastavila „Zveza narodnih društev“ svojega upliva, da bi dobili mladeniči zaslužen zadoščenje ter jih s tem pustila na cedilo.

3. Da so se dogajale v društvu stvari, ki so ovirale njega procvit in razvoj.

To je pribil dopisnik v „Gorici“, in to naj ovržejo, ako jim je mogoče. Čast in ugled svojega društva rešijo le s tem, da dokažejo neresnico gorinavedenih trditvev. Z osebnimi napadi pokažejo le, da jih hudo, hudo jezi, ker je izvedela javnost, kako je društvo na Ajševici. — Torej na delo gospodje za čast in ugled društva. Tri točke morate ovreči. Dokler pa tega ne storite, nosi Vaše društvo na čelu pečat sramote, ki mu ga ne izbrizhete, če boste še tako mahali po osebah in se poleg tega še na glavo postavite. Ste razumeli?

S Sežanščine. — Kdo bi se ne smejal!? Uzaljen je! Dopisnik iz Gorjanskega namreč v sobotni „Soči“ št. 21 z dne 20. febr. t. l. Dopisnik toži, da vlada ne zaupa več županom ter se povsem neopravičeno zgraža nad tem, da je moral iti sam g. glavar osebno v Komen pregledovat izkaze letos naprošenih vladnih trt, ter da so morali prinesiti župani v Komen svoje izkaze. „Sočinega“ dopisnika žuli najbrže črevelj! — Opravičeno bi bilo, da bi se zgražal, toda nad onimi ljudmi, ki so provzročili vse te neprilike s svojim postopanjem v znani trtni aferi. Ti pa so od prvega do zadnjega njegovi lastni somišljeniki!

Politični pregled.

Dr. Kramar in Pačak o položaju in „Slovanski enoti“ ter Jugoslovanih.

28. pr. mec. je govoril v Budjevicah dr. Kramar. Izvajal je sledeče: Vlada dela slabe priprave, da bi izboljšala notranjepolitični položaj. Če se dolži izdajstva in vrše se hitne preiskave. Zakaj pa gleda vlada mirno nepatriotizem Nemcev? Čehi so rešili nagodbo z Ogrsko, Nemci pa so deloma proti nji glasovali, deloma se odstranili. Wolf terorizuje celo krščanske socialce. Nemci hočejo proti interesom monarhije razbiti enotno državo kraljestva. In kako se po-

Bosne je toliko odvisno od Jugoslovancov, Bienerth pa pozove v svoj kabinet Stürgkha in Hohenburgerja! Stürgkha se je „Slovanska enota“. To enoto bomo poglobili in razširili. Vsi Slovani se morajo združiti. Konečno je dr. Kramar posvaril vlado, naj spriče kritičnega zunanjega položaja ne dopusti, da bi Nemci proti Slovanom nastopili z nasiljem. Dr. Pačak je v Hrudimu pred volivci izjavil, da bo državni zbor najbrž razpuščen. Sedanja vlada je s svojim Stürgkhom in Hohenburgerjem odločno protislovanska. Čehi, Slovenci, Hrvati in Starorusini so se združili ter bodo vodili proti temu kabinetu skupen boj. Kar se tiče taktike, ne more volivcem nič povedati — orožje mora biti odločno, ne sme se pa z njim meriti preko cilja.

Nova češka stranka.

Pizenski „Obzor“ javlja, da jezveza čeških malih posestnikov imela shod, na katerem je sklenila osnovati stranko povsem svobodno in neodvisno od socialnih demokratov ter osnovati organizacije po vseh delih češke kraljevine. Zveza, ki ima baje 5000 členov, se je najodločneje izjavila proti agrarcem.

Dogodki na Balkanu.

V ponedeljek je srbska vlada izdala sledeči oficijozni komuniké: „Ker je mednarodni položaj na balkanskem polotoku neprestano skeljen in ker je pričakovati, da se ta položaj razjasni, je seveda naravno, da se na vse strani razširja množina vznemirjajočih in izživajočih vesti. Kraljeva vlada je v polni svesti svoje odgovornosti prevzela težko misljo, da skrbi za koristi in pridobitve srbskega naroda. Dan na dan dela korake, da se povodom pogajanj o mednarodnem položaju na balkanskem polotoku čuje pred evrop. sodiščem tudi srbske želje in da o istih razpravlja. Oprti na dosedanje od Evrope priznana popolnoma pravilno vedenje, zaupa kraljeva vlada neomajano na pravičnost Evrope in na nje dobrohotnosti nasproti Srbiji. Vlada je namreč prepričana, da je Srbija s svojim vedenjem ugodila pričakovanjem Evrope. Istočasno pričakuje kraljeva vlada od državljanov, da bodo s popolno rezervno vsprejemali različne vznemirjajoče vesti, ki prihajajo večkrat iz vrlo sumljivih virov, izlasti ker zamore biti vlada prepričana, da kraljeva vlada pozorno zasleduje razvoj dogodkov. — Čeravno je sosedna monarhija ukrenila resne vojaške priprave in kretnje na meji, je bila Srbija doslej v pravih odnosih in kraljeva vlada želi, da ostane tudi v bodočnosti. Vse govornice o napadih na meji iz Belegrada in iz drugih obmejnih krajev so brez pomena, dokler ni Evropa, v katero popolnoma zaupa Srbija, povzdignila svojega glasu. Zato se naproša občinstvo, da ne veruje v neresnične vznemirjajoče vesti. — Kraljeva vlada je pred Evropo odgovorna za korektno vedenje ob mejah in zato se od vedenja vsakega pričakuje, da bo odgovorjalo srbskim koristim in da bo kraljevo vlado v sedanjem resnem trenutku v vsakem oziru podpiral z besedo in dejanjem in s popolnoma korektnim vedenjem.“

„Daily Telegraph“ piše: Želja Srbije po svobodnem potu do Jadranskega morja se more vsem njej naklonjenim ljudem zdeti izvedljiva tudi brez teritorialne kompenzacije. Med Srbijo in Črnogoro se zgradi lahko železnica v svrhu trgovinske zveze in se jo postavi pod kontrolo Avstro-Ogrske, ali pod izrečnimi določbami, da se ne sme Avstro-Ogrska mešati v promet med Srbijo in morjem. Ako bi bila Avstro-Ogrska pripravljena v to privoliti in zapričati pogajanja na tej podlagi, vtegne priti do trgovinskega dogovora, ki postavi Srbijo na zdravo gospodarsko podlago in omogoči monarhiji, da se častno umakne iz položaja, ki je poln nevarnosti.

Izjave generala Lipovca.

General Lipovac, ki biva sedaj v

neizogibna. Srbski narod je prepričan, da bi ruski narod v slučaju vojne poslal v Srbijo stotisoč svojih najboljih sinov, ne pa propadlih pijancev, kakor trdi to publicist knez Moščerski. Pri njem se je kakor dobrovoljcev javilo 200 aktivnih ruskih časnikov. V slučaju vojne bi prišlo v Srbijo, ako bi vlade ne branile, vsaj 100.000 dobrovoljcev. — Srbija sama zamore postaviti armado 150.000 do 200.000 mož, Črnogora 40.000 mož. Vsi Hercegovci bi se borili pod črnogorsko zastavo.

Novice.

Jožef Štrekelj, deželni poslanec v Komnu, je bil v „Soči“ z dne 2. svečana pisal, da ni napravil samo tistega izkaza prosilcev trt, ki smo ga mi priobčili, ampak še mnogim, mnogim drugim, ki so se nanj obrnili. Zato vprašamo sedaj mi Štreklja, naj nam pove, kje so vsaj tiste trte, katere so bile navedene v njegovem izkazu, katerih pa nekateri v izkazu navedeni prosilci niso naročili in jih tudi niso dobili, a jih je France Budal vendarle iz Tržiča pripeljal v Komen?!

Več radovednežev.

Na naslov c. kr. finančnega nadzorstva v Gorici. — Pod tem zaglavjem smo priobčili v zadnji št. našega lista vest, da je finančno ravnateljstvo v Trstu priobčilo v „Observatore Triestino“ razpis trafike na državnem kolodvoru v Gorici v nemško-laškem jeziku. Sedaj pa se nam je sporočilo, da je „Observatore Triestino“ res priobčil nemško-laški razpis imenovane trafike, a na posredovanje naših državnih poslancev, ki so se v tej zadevi pritožili pri tržaškem namestniku kot predsedniku finančnega ravnateljstva, je „Observatore Triestino“ kmalu za tem priobčil trikrat zaporedoma samoslovenski razpis te trafike. Toliko v pojasnilo.

Iz sodno-kancelijske službe. — Imenovani so: C. k. jetniški paznik Tomaž Flegar kancelijskim oficijalom v Rovinju, kancelijski oficijal v Ajdovščini Anton Petrič kancelistom v Podgradu, kancelijski praktikant Fran Smeccchia kancelijskim asistentom v Trstu.

Eksportna zadruga za zelenjavo je imela občni zbor minulo nedeljo v Št. Andrežu, katerega se je udeležilo do 100 članov iz raznih občin goriške okolice. Zborovanje je otvoril predsednik eksportne zadruge za zelenjavo štandreški župan g. Andr. Lutman, ki je obenem poročal o denarnem stanju. Pravi, da deleži še sedaj se niso pobrali v nekaterih občinah, kar je vsekakor obsodbe vredno. Denar deležev občin Sovodnje in Vrh je bil njemu izroččen, nekateri krajni predstavniki občin hranijo smi denar deležev, v nekaterih občinah pa se deleži še niso pobrali. Priporoča, da se ta stvar uredi. — Nato poroča ravnatelj slov. dež. kmet. šole g. Ant. Štrekelj o delovanju zadruge v minoletem letu, ki je bilo, po njegovem mnenju, zadovoljivo. Zadruga je postavljala cene krompirju la trgovci so se morali držati tistih cen, katere je postavljala zadruga. Sicer so se dobili nekateri posestniki, člani zadruge, ki so kršili društveno disciplino s tem, da so brez dovoljenja zadruge prodajali krompir trgovcem pod ceno, katero je postavila zadruga. Te kršitelje društvenih pravil bi se lahko tožilo, a se jih je za enkrat le opom-

govcem zadruga sama in trgovcem dostavljala istega na kolodvor. Zadruga bi torej plačevala krompir kmetom, zadruga bi imela svoje agente, svojega blagajnika v vsaki občini, ki bi tudi določal, kdo naj danes orje krompir in koliko ga sme ta in oni posestnik izorati. — Za Štrekljem je govoril g. Marmolja tudi v tem smislu in priporočal, naj zadruga prodaja trgovcem krompir in naj se ne omeji le na določevanje cen. Zadruga naj bi imela par kolesarjev (Marmolja ima tudi kolo. Op. st.), ki bi vsaki dan nesli poročila predsednikom krajnih podružnic in ti naj bi določevali in razdelili naročila krompirja med kmete. — Proti takemu predlogu so se pa izrekli nekateri navzoči posestniki. Tako n. pr. je posestnik g. Jožef Lutman izrazil svojo bojazn, da bi se taka manipulacija srečno izvedla. Najprvo zadruga se ne more trdno zanešiti na trgovce, da bodo ti plačevali krompir po isti ceni, kakor ga ona kupi; potem omenja dostavljanja krompirja na železniško postajo v Gorici. Kdo garantira zadruzi, da bodo trgovci ves krompir, ki ga pripeljejo kmetje na goriško postajo, pokupili? In ako ga ne kupijo, kam naj ga peljejo in kdo naj plača zadruzi zgubo pri takih prilikah? — Predsednik zadruge g. Andr. Lutman se pridruži mnenju g. Jožefa Lutmana in pravi, da ideja, katero je sprožil g. ravnatelj Štrekelj in g. Marmolja je za sedaj po njegovem mnenju neizvedljiva. Pravi, da zadruga nima denarja, da bi kupovala krompir. Nadalje omenja težak položaj predsednikov krajnih podružnic, v katerem bi se ti nahajali pri razdeljevanju naročil med posestnike. Prepričan je bil neizogiben. Vsak bi hotel orati krompir prvi. Enako bi bile velike sitnosti pri plačevanju krompirja. Najprej torej bi trgovci plačali krompir zadruzi, zadruga predsednikom krajnih podružnic in šele ti posestnikom kmetom. Stvar bi se na dolgo vlekla in bi bili stroški. Po njegovem mnenju je za sedaj boljše, da se ostane pri starem, namreč pri določevanju cen s plakati, a na plakatih naj bo naveden paragraf društvenih pravil, ki govori o kršenju društvene discipline. To pojasnilo se je s splošnim odobravanjem navzočih vzelo na znanje. V mesecu maju se bodo privedili v tem oziru mali shodi v vsaki občini, na katerih se bo pojašnjevala važnost discipline med člani pri prodaji krompirja. — S tem se je zborovanje končalo.

Ničevo mahanje po zraku. — V zadnjem „Km. glasu“ je čitati uvodni članek „Slovenska ljudska stranka in mi“, kateremu se obljubuje nadaljevanje. Podrobneje torej ne moremo še nanj reagirati, toliko pa že danes lahko zagotovimo dotičnega člankarja, da se mu bo godilo kakor znanemu proroku (ki je šel proklinjat, pak je moral blagoslovljati), ako ne bo imel z nadaljnimi članki več sreče kakor z začetnim. V tem bi hotel člankar odvrniti od svoje stranke glavno našo obtožbo, ki se glasi: „Agrarna stranka“ ni drugega kakor nova podružnica stare liberalne stranke. V ta namen si je pa izbral argument, ki nas spominja na znano smešnico o Ribenčanu, ki ni hotel iskati svojega konja v tisti dolini, v kateri je bil. G. člankar si je izbral namreč začetno dobo svoje stranke (pred deželnozbornskimi volitvami) in zajemlje iz te dobe dokaze, da je bilo medsebojno razmerje med „agrarno“ in liberalno stranko ravno tako nasprotno in sovražno, kakor med „agrarno“ in našo „ljudsko“. Da, da, resnično, vsaj na videz; če ni bila to kaka s starim liberalnim vodstvom dogovorjena komedija, kakor je bila n. pr. famozna državnozbornska kandidatura Gregorinova na Krasu. Ali, ali, smo pa morda mi že takrat očitali „agrarcem“, da so le nova firma stare lib. stranke? Menda ne! Mi smo prišli do tega prepričanja v času deželnozbornskih volitev. Od tu naprej naj g. člankar zajemlje svoje dokaze! Kar je doslej „dokazal“,

Njegovi samovolji ni še zadoščeno. — Slovenci nimamo časnikarja, ki bi se upal s svojimi rojaki tako izzivalno in žaljivo igrati kot lastnik „Soče“. Predzrost tega človeka prehaja že v blaznost, kajti on si domišlja, da mora biti vsak goriški Slovenec na uslugo njegovim kapricam. Kaj si vsega dovoljuje, kaže najbolj drastično njegovo ravnanje z goriško Čitalnico od razkola sem.

Ko se je zidal „Trg. dom“, se je zadržal v „Soči“ nad Čitalnico, katere še ni mogel dobiti v svoje roke, blizu takole: „Trgovski dom“ se zavrže; ali misli Čitalnica, da bo „Trg.-obrt. zadruga“ za njo tekala zastran prostorov? — Takratni predsednik Čitalnice šol. svetnik Šantel je poslal „Trg.-obrt. zadrugi“, v kateri je že takrat vladal Gabršček, dolg dopis ter je v njem natančno obrazložil, kakih prostorov potrebuje Čitalnica. Na ta dopis ni prejela Čitalnica od „Trg.-obrt. zadruga“ nikakega odgovora celih osem mesecev. To je povzročilo po mestu mnogo mrmranja, ki je prišlo tudi oblastniku v „Trg.-obrt. zadrugi“ do ušes, in zdaj šele je došlo Čitalnici od „Trg.-obrt. zadruga“ suho naznanilo, da so bili prostori v „Trg. domu“ oddani pevkemu društvu.

In sedaj se je pridno nadaljeval v „Soči“ že prej pričeti bojkot Čitalnice. Ne, to ni bil bojkot, to je bilo pobalinsko nagajanje, zaviranje, podiranje, hujskanje, smešenje, blatenje vsega, kar se je v Čitalnici delovalo z naporom, ki je že daleč presegal meje zahtev rodoljubja. Kdor si je upal opravljati tu najnehrvalejšo delo (seveda brezplačno, dotim plačujejo Gabrščekovi zavodi odbornikom za vsako sejo po pet kron), je moral biti pripravljen, da se mu bodo izpraznovale na glavo polne golide „Sočine“ gnojnice. Te „Sočine“ „umotvore“ hrani naše uredništvo, in če potreba nanese, jih tudi še ponatisnemo.

V ulici sv. Ivana je kupila Gabrščekova „Trg.-obrt. zadruga“ hišo. Tja so se imela preseliti vsa liberalna društva, med njimi pevsko društvo. Čitalnici najprej (na Gabrščekov način) ponujani in potem odrečeni prostori v „Trg. domu“ so morali se izprazniti; prišel je čas za novo fazo Gabrščekove samovolje: Čitalnica mora zdaj v te prostore! In častilci Gabrščekovih kapric so trumoma pristopali v Čitalnico, kakor so bili pred leti na isti pritiski izstopili. Povelje jim je izšlo: Pri prihodnjem občnem zboru naskok na Čitalnico! Naši somišljeniki so se naveličali biti še nadalje tarča samovolji enega človeka ter so prepustili tej samovolji prosti tek. Gab. je sestavil listo svojih odbornikov ter sam agitiral za naskok. Zaletel se je z njim v odprta vrata: naši so brez kakega dogovora večinoma izostali od občnega zbora Gab. je postal diktator v Čitalnici. Že prvi dan tega diktatorstva je morala Čitalnica pristopiti liberalni „Zvezi nar. društev“ t. j. iz politično nevtralne Čitalnice je postala liberalna Čitalnica. Temu je sledila preselitev v „Trg. dom“, tako, da je Gab. tudi hišni gospodar Čitalnice, v kateri sedaj tem laže svoj upliv uveljavlja. V „Soči“ so naenkrat usaknili gnojni viri in zadoneli slavospevi, četudi je prej delovala Čitalnica za prosveto, a služi zdaj le zabavi.

Naših somišljenikov velika večina pa je tudi napravila svoj sklep, zapustiti društvo, kateremu je postala naloga, služiti Gab.-ovi politiki t. j. politiki prepira. Izstopilo je iz Čitalnice v prvem letu Gabrščekove čitalnične vlade 58 t. j. skoro polovica članov.

Čemu te podrobnosti v društvu, ki nima več za nas nobene veljave? Ker se „Soča“ z dne 9. t. m. zopet drgne ob izstople čitalničarje. Piše namreč: „Odkar je Čitalnica v dostojnih prostorih „Trg. doma“, so odpadli razni življi, ki so nestrpni v svoji strankarski strasti. Zahajali so mirnodušno pod bivšo streho hudega narodnega razpisa, ki ga je bil v gruo zavijanje resnice. Res je pa to-le:

Oni „življi“ bi bili izstopili iz Čitalnice, tudi če bi ne bila prišla v „Trg. dom“; vrata so jim bila pokazana s tem, da je bila Čitalnica potisnena v zvezo liberalnih društev. Ti „življi“ so prej Čitalnico skrbno varovali vsakega bližanja k eni ali drugi politični stranki; zakaj pa je liberalni odbor prvi dan svoje oblasti prelomil to nevtralnost? Ali nistemom življem zaklical: Pojdite, za Vas ni več Čitalnica!

Glavni vzrok izstopa onih „življev“ iz „Čitalnice“ je Gabršček. Le pomislimo, kaj je uganjal Gab. v „Soči“ s temi „življi“, dokler niso hoteli prepustiti Čitalnice njegovim rokam! In zdaj naj bi še klanjali tilnik pod čitalničnim gospodarstvom tega človeka!!!

„Soča“ ve, da puščamo nje no Čitalnico pri miru. Ako hoče da bodemo še vbodoče pri tem ustrajali, naj nas ne izziva!

Iskreno zahvalo izrekajo Obložani veleč. g. dr. Ant. Gregorčiču in glavarstvu v Tolminu, ki sta pripomogla, da je ministerstvo za uk in bogočastje podelilo 700 K podpore za pravo obloške cerkve. „Obložani“.

— Kornij poveljnik FZM. Potiorek je prišel včeraj inšpicirat tukajšnje posadko. Vojaki se nahajajo na vajah ob meji.

— Konsumno društvo v Sovodnjah je imelo v nedeljo svoj občni zbor ob obilni udeležbi članov. Društvo šteje 65 članov in je član „Goriške zveze“. Blaga se je prodalo v 10 mesecih obstoja za 21.000 K. Dobička je bilo 409 K. Člani so s trgovino zadovoljni. Blago ima isto ceno kot v mestu. Na občnem zboru se je povdarjalo, naj se ne gleda na dobiček, marveč na kvaliteto blaga! To mora biti dobro. V privatnem pogovoru se je izrazila misel, bi li ne kazalo „Goriški zvezi“ naročevati razno kolonijalno blago za pridružena konsumna društva po kolikor mogoče ugodnih cenah. To pa še iz ozira na to, ker vse slovenske kolonijalne trgovine so odvisne od laških veletržev.

— Strašna tragedija v Št. Andrežu. Mladenič ustrelil dekle in potem še samega sebe. — V Št. Andrežu se je odigral v noči od nedelje na ponedeljek dogodek, ki je pretresel vsakega, ki je čul govoriti o njem. 23-letni Anton Nanut, doma iz Št. Andreža, ki dela v Podgori, je zahajal v hišo g. Pavlina, posestnika v Št. Andrežu, pri katerem je služila 20-letna Pavlin Marija. Ljudje so opazovali, da ga dekle v zadnjem času ne mara. Tako je prišel Nanut tudi v nedeljo zvečer k Pavlinu in se pogovarjal z njo. Nakrat pa začne hišna gospodinja, ki je uže spala, nek močan ropot v hiši. Bilo je po 11. uri zvečer. V tem hipu pa pride domov sin posestnika Pavlina. Mati mu reče, naj pogleda, kaj se je v hiši dogodilo. Ko ta pogleda skozi okno, se mu je nudil strašen pogled. Videl je v kuhinji ležati v krvi na tleh dekle, 20-letno Marijo Pavlin in njenega ljubimca, 23-letnega Antona Nanuta. Sklical je stariše in vse hišne, ki so hišo odprli in dobili oba v nezavesti v krvi ležati. Govorila nista nič, le ječala sta. Poklicali so domačega g. duhovna, ki je nesrečneža mazilil s sv. oljem. Gosp. župan je odredil vse potrebno, da so ju prepeljali v bolnišnico v Gorico. — Dognalo se je, da je Anton Nanut ustrelil iz samokresa na Marijo Pavlin trikrat. Sam si je pognal 2 krogli v prsi.

O tej tragediji se nadalje poroča: Marija Pavlin je govorila z Nanutom uže par let. V zadnjem času pa je Nanut nekaj obohel in Marija Pavlin ni marala veliko zanj. Nanut je opazoval, da se njegova ljubljena večkrat ustavlja z nekim dragoncem. To ga je hudo peklo. — V nedeljo zjutraj se je Pavlin napravila, da gre k spovedi. Pred standrežko cerkvijo pa zagleda svojega oboževalca. Vrnila domov, ne da bi šla k spovedi.

Popoldne se je podala k svoji materi, in ko se je vračala k svojim gospodarjem, jo je na poti srečal Nanut in skupaj sta šla na stanovanje, kjer je služila. Uže enkrat poprej ji je zažugal Nanut, da jo ustrelji, ako postane njemu nezvesta.

Ko so ju dobili v hiši na tleh ležeče v krvi, so ju položili na blazino in cbeh skupaj odpeljali, Nanuta v moško bolnišnico, Marijo Pavlin pa v žensko. Uže na licu tragičnega mesta se je videlo, da Marija Pavlin ne ozdravi. In res je umrla včeraj popoldne ob 2:30. — Dve krogli iz samokresa sta ji bili zagnani v prsi, eno pa ji je pognal Nanut v čelo. Sodi se, da si je Marija Pavlin v usodnem trenutku branila z rokama čelo, kajti roka ji je bila skozi in skozi prestreljena in skozi prestreljeno roko se ji je krogla zasadila v čelo in ji ranila možgani. — Nanut pa si je pognal dve krogli v levo stran prsi. Eno kroglo so mu včeraj vzeli s prsi. Njegovo stanje je sedaj jako opasno.

Ta dogodek je napravil v mestu in po vsej goriški okolici, posebno pa v Št. Andrežu grozen utis.

— Konjski semenj v Gradiški. ki se je vršil v petek, na katerem je posebna vojaška komisija izbirala konje za vojaško rabo, se je slabo sponesel. Konj je bilo prignanih sicer mnogo, pravijo, da par sto, a komisija je izbrala le enega, ki je bil sposoben za vojaške potrebe. Posestniki konj so prignali svoje konje s cele dežele, a so se razočarali vračali domov.

— Smrten padeč. — V soboto zvečer je slonel na hodniku svoje hiše v prvem nadstropju v Ločniku Toroš Jožef, mešetar. Ker je bila ograja hodnika stara in trhla, se je zlomila in ubogi Toroš je padel tri metre globlo na kameniti prag. Ostal je na licu mesta mrtev.

— Izpred sodišča. — Cigani tudi konje radi krađejo. Tako je Mihael Levakovič z Blok blizu Logatca doma, v juliju ali v avgustu l. 1907 ukradel v Šoleščanu in Kužinjaku v videmski okolici dva konja dvema posestnikoma. To tatvino je izvršil v družbi še dveh drugih ciganov. Zraven te tatvine ima ta Levakovič na vesti tudi neke težke telesne poškodbe, katere je prizadel ciganu Tomažu Hudoroviču. Napravil pa je uže poprej razna kaznjiva dejanja in sodnikom je dobro znan. Sodniki so ga obsodili zaradi tega na 2 leti ječe z enim postom v mesecu. Po prestani kazni ga bodo oddali v prisilno delavnico.

Štefan Gazzetto, star 36 let iz Gradeža se je zoperstavljal redarjem, ko so ga ti aretirali zaradi razvajanja. Zaprta je bil uže večkrat. Sodišče ga je obsodilo v 13-mesečni zapor s postom vsaka dva meseca.

— Grozna nesreča na delu. Iz Mirna se nam poroča o grozni nesreči, ki se je pripetila včeraj ob 11. uri dopoldne in ki je zahtevala človeško žrtev. Pri podjetnici g. Karolini Faganelli so zidarji obzidavali neke nabiralnike vode, nad katerimi je stal 12 m dolgi stari zid. Ko so zidarji odstranili na ukaz lastnice opore, se je nakrat zrušil celi zid ter zasul zidarskega pomočnika Janeza Nemca, kateri je vsled težkih telesnih poškodb umrl že ob 1. uri popoldne v goriški bolnišnici. Pokojnika je zid tako zasul, da se je videlo samo čevljev ene noge iz razvalin. Samo na prsih je imel revež kamen, katerega sta dva moža komaj odstranila. Ko so ga izvlekli izpod razvalin, bil je ves pohabljen in zmečkan. Domači g. župnik mu je podelil sv. olje ter mu je ob obdukciji vredno požrtvovalnostjo in srčnostjo izpral in obvezal rane. Pokojnik zapušača še nepreskrbljeno hčerko; žena pa, za katero je pokojnik neutešljivo žaloval, mu je šele pred tremi tedni umrla. — Pokojniku, ki je bil zaveden kotoličan, svetila večna luč!

— „Krojaška zadruga“ v Gorici je imenovan dr. Rizzi, njegovim pa 700-letnico svoje ustanovitve je obhajal v sredo red frančiškavov.

stori, v katerih je bila dosedaj, ji bodo služili za skladišče toliko časa, dokler traja pogodba s hišnim posestnikom. Nato preselitev opozarjamo naše občinstvo. Trgovina je krasno urejena, ima velike zaloge in je preskrbljena z vsakovratnim najmodernejšim blagom. Ogledali smo si nove prostore, ki so res krasni in odgovarjajo vsem zahtevam moderne trgovine. Priporočamo!

— Vabilo k občnemu zboru „Društva slov. odvetniških in notarskih uradnikov v Gorici“, ki se vrši v gostilni „pri Petelinčku“, dne 6. marca 1909. ob 8. uri zvečer. Dnevni red: 1. Poročilo odbora, III. skupine; 2. Poročilo pripravljalnega odbora; 3. Volitev novega odbora; 4. Slučajnosti. Ker se ta dan razpusti III. skupina in ustanovi samostojno društvo za Primorsko s sedežem v Gorici, je pričakovati, da se tovariši udeležijo polnoštevilno tega ustanovnega občnega zborovanja.

— Ranjen pod grlom je prišel v bolnišnico usmiljenih bratov v nedeljo zvečer neki 27-letni Anton Pavlin. Rekel je, da ga je nekdo ranil v ulici Ascoli, pa da nspadalca ne pozna. Rano so mu sečili.

— Sneg je te dni po raznih deželah hudo zametel. Vlaki imajo velike zamude. Posebno na Štajerskem in tudi v mestu Gradec imajo sedaj do pol metra snega na visoko. Tudi po naših hribih je zapadel sneg v izredno veliki množini. — Danes popoldne ob 2. uri se je odpeljalo iz Gorice na Jesenice do 200 delavcev, ki bodo kidali sneg.

— Živa zgorela je 80-letna udova G. Dreossi v Vila Vicentini v Furlaniji. Neka težava jo je prišla blizu ognja, vsled katere je padla na ogenj. Hkratu je bila vsa v plamenu. Umrla je kmalu potem.

— Razglas o skladbah na Gregorčičeve besede, došlih „Glasbeni Matici“. — Na dotični poziv slovenskim skladateljem došlo je „Glasbeni Matici“ do stavljenega termina, to je do začetka septembra 1907 23 skladb, po stavljenem terminu pa še 4 skladbe, skupno torej 27 skladb. Od teh se je odklonilo 10, nagrade pa so se v skupnem znesku 540 K priznale nastopnim 17 skladbam, ki se navajajo po abecednem redu: 1. Človeka nikar! za bariton in klavir, zložil Josip Mhl; 2. Izgubljeni cvet, mešan zbor, zložil Fran Kimovec; 3. Kropiti te ne smem. Predsmrtica za baritonski samospev s klavirjem, zložil Risto Savin; 4. Lastovkama, mešan zbor, zložil p. Hugolin Sattner; 5. Na dan! moški zbor z baritonskim samospevom, zložil Jakob Aljaž; 6. Na dan! moški zbor, zložil Stanko Premrl; 7. Naša zvezda, za samospev s klavirjem, zložil Anton Foerster; 8. Naša zvezda, samospev za tenor ali sopran s klavirjem, zložil p. Hugolin Sattner; 9. Naš narodni dom, mešan zbor, zložil p. Hugolin Sattner; 10. Oj z Bogom ti planinski cvet! mešan zbor, zložil p. Hugolin Sattner; 11. On eviht, mešan zbor, zložil p. Hugolin Sattner; 12. Pri zibel, za en glas in klavir, zložil Emil Adamič; 13. Tone solnce, tone. Predsmrtica za en glas s klavirjem, zložil Risto Savin; 14. Umrl je mož, moški zbor, zložil Anton Foerster; 15. Veseli pastir, mešan zbor, zložil Anton Foerster; 16. V mraku, mešan zbor, zložil Anton Vilar; 17. Zaostali pič, baritonski samospev s klavirjem, zložil p. Hugolin Sattner.

Odbor „Slovenske Maticе“. — Žrtev pusta je bil neki delavec „pri Pangerju“ v podbrški fari. Prišel je šeškat k neki poroki. Domov se je vračal drugi dan zjutraj po nevarni cesti. Najbrže je bil še precej natekan in padel v 15 metrov globoki prepad ter obležal v prepadu mrtev.

— Deželni glavarjem istrskim je imenovan dr. Rizzi, njegovim pa 700-letnico svoje ustanovitve je obhajal v sredo red frančiškavov.

Posojilnica in hranilnica v Ajdovščini,
registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Vabilo na XV. redni občni zbor

ki se bo vršil

v nedeljo, dne 14. marca t. l. ob 3. uri popoldne
v združnem uradu v Ajdovščini.

dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo pregledovalcev računov.
3. Odobrenje računskega sklepa za l. 1908.
4. Volitev načelstva in pregledovalcev računov.
5. Slučajnosti.

Za slučaj, da ob določeni uri ne pride zadostno število udeležencev, se skliče drugo zborovanje na isti dan ob pol 4. uri popoldne, katero bo sklepčno ne glede na število zastopanih deležev.

V Ajdovščini, 10. svečana 1909.

Načelstvo.

Naznanilo.

„Centralna posojilnica registrovana zadruga z omejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obrestovala pričenshi s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ % (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

- a) na vknjižbo po 5 $\frac{1}{4}$ % (pet in en četrt od sto);
- b) „menico oziroma poroštvo po 6% (šest od sto.)“

Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo nespremenjena tako, da se plačuje od vsacih 100 kron 2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

ODBOR.

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotiškem slogu
izdeluje

A. Černigoj-Gorica.

Kinematograf Salen Central.

PROGRAM:

Za videti samo od 28. februarja. do 6. marca.

Ribji lov v Italiji. Komično: Ženitev iz dolgočasje. Prijeten duh. Xylophon koncert. Vojne želeča Srbija, njena armada in dežela, edino originalno povzetje v 30. oddelkih. Drama: Pot življenja. — Komično: Ta kost. Pretresljiva noviteta: Ludwig XVII. Velika historična dramatična igra iz Francoskega v 40 pretresujočih oddelkih.

Znižane cene!

Predstave ob delavnikih ob 5, 6 $\frac{1}{2}$ in 8 uri zvečer. V nedeljo predpoldne ob 11 uri predp., popoldne ob 2., 3., 4., 5., 6., 7. in 8. uri.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki priliki „Šolskega doma“

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica della Croce štev. 6.

Prodajalci najdejo kupce,

kakor tudi vdeležbo pri kupcih ali zemljiški vsake vrste v mestu in na deželi na najhitrejši in na najdiskretniji način. Obrnejo naj se za vplivo in edino le na »Administracijo« I. uprave zemljiše (Administration der »l. Realitätenverwaltung«) Dunaj VIII. Albergg. 30.

To podjetje je prvo te vrste, je strogo rečno, kulantno in strokovno. Našega zastopnik na Dunaju, kakor tudi na deželi obiščete tvrdko ne da bi vas kaj sialo, da se z njim pogovoriti. Na stotine kupcev je že zabilježeno.

IVAN KRAVOS

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11.

Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalog različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine, kakor: kovčke, torbice, denaer nice, listnice itd. itd. — Izvršuje in sprejema v popravo različne koleseljne in kočije.

Popravila se izvršujejo točno. — CENE ZMERNE.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno kruno nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove a erikanske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Loterijske številke.

27. januarja,

Trst 29 55 6 67 16
Linc 3 25 61 88 80

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

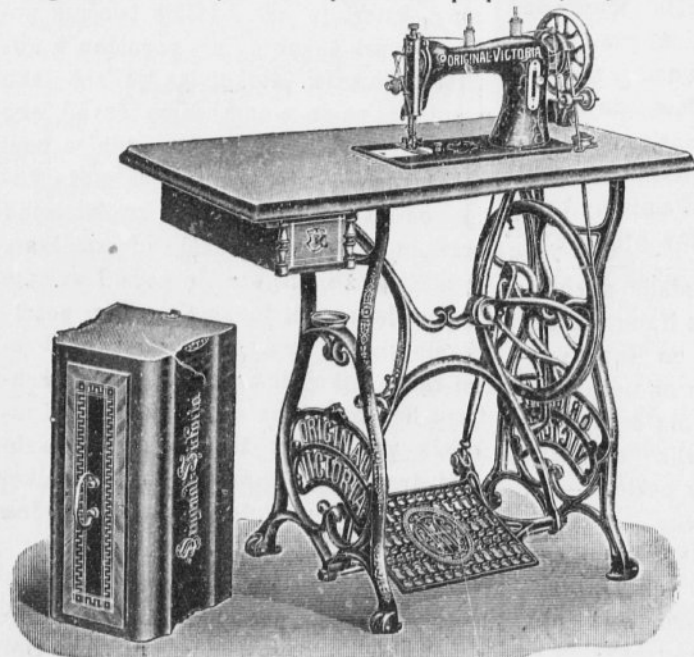

Proda a stroje tudi na tedenske ali mesečne oboroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporočajo občinstvu

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po olgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarn.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

